

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 287
van **STIJN BEX**
datum: 4 mei 2020

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

Lgbtqi+-gemeenschap Marokko - Discriminatie en geweld

De lgbtqi+-gemeenschap in Marokko werd tijdens de coronacrisis het slachtoffer van een oproep op Instagram om de identiteit van homoseksuelen kenbaar te maken. Sinds die oproep om via fake-accounts op homoseksuele datingapplicaties holebi's op te sporen, moeten Marokkaanse holebi's vrezen voor hun emotionele en fysieke integriteit. Deze applicaties (zoals Grindr, Hornet en Planet Romeo) gebruiken datalocatie, wat het zeker in tijden van lockdown mogelijk maakt om de identiteit van gebruikers te achterhalen, zelfs wanneer ze anoniem wensen te blijven. Wie reageert op de fake-accounts, ontvangt dreigberichten of ziet zijn/haar identiteit gedeeld op Facebook.

In landen waar seksuele diversiteit een taboe is of, in het geval van Marokko, zelfs strafbaar is - kussen in het openbaar kan volgens de Marokkaanse wet bestraft worden met 3 jaar gevangenisstraf - kan een outing leiden tot geweld. Jonge homo's uit heel Marokko getuigden over de negatieve gevolgen door hun ongewilde coming-out, ze spreken van zware beledigingen, fysiek geweld, afpersing, verstoting door hun families, marteling, sommigen dachten aan zelfdoding. De slachtoffers kunnen geen bescherming van de overheid inroepen, gelet op de discriminerende wetgeving.

Het stemt hoopvol dat ook hier lgbtqi+-activisten in verzet gaan tegen de criminalisering en openbare discriminatie van holebi's en transgenders en opkomen voor hun rechten. We moeten hen steunen in hun strijd. Maar bovenal verwachten we van de minister actie ten aanzien van de betrokken overheden. De effectiviteit van die actie staat vanzelfsprekend in relatie tot de felheid ervan.

1. Zal de Vlaamse Regering de recente gebeurtenissen in Marokko veroordelen?
2. Welke drukingsmiddelen heeft de Vlaamse Regering ten aanzien van de Marokkaanse overheid en hoe zal de minister druk uitoefenen op Marokko om criminalisering en discriminatie van holebi's en transgenders te stoppen?
3. Zal de minister samenwerken met andere regio's of landen om hierrond een strategie uit te werken?
4. Op welke manier zal de minister steun bieden aan de Marokkaanse civiele samenleving en de lgbtqi+-beweging in Marokko?

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

ANTWOORD

op vraag nr. 287 van 4 mei 2020

van **STIJN BEX**

1. De Vlaamse Regering hecht veel belang aan het respect voor mensenrechten en ijvert voor een wereld waar geen plaats is voor discriminatie en geweld tegen LGBTQI+ personen. Ik veroordeel dan ook de recente gebeurtenissen in Marokko.

2. Vlaanderen kaart problemen op het vlak van mensenrechten in de eerste plaats aan via het internationale en Europese kader.

Op internationaal niveau steunt Vlaanderen twee VN-programma's die een belangrijke rol spelen in de strijd tegen discriminatie van LGBTQI+-personen: het Speciale VN-programma voor onderzoek, ontwikkeling en opleiding voor onderzoek rond menselijke voortplanting (HRP) en het Speciale VN-programma voor de strijd tegen hiv en aids (UNAIDS).

De Vlaamse Regering is ervan overtuigd dat de rechten van seksuele minderheden in derde landen beter bevorderd worden door deze gespecialiseerde VN-organisaties, eerder dan in verspreide slagorde door individuele landen. Die VN-organisaties worden door deze derde landen immers als neutraler ervaren omdat zij deze mee aansturen.

Marokko is een partnerland van de EU via het EU-nabuurschapsbeleid. Dankzij de financiële steun heeft de EU een hefboom in handen om te pleiten voor vooruitgang op het vlak van mensenrechten, met inbegrip van LGBTQI+-rechten. Daarnaast stel ik ook vast dat het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie voor de periode 2020-2024 – dat de prioriteiten voor het externe beleid van de EU vastlegt – aandacht besteedt aan de strijd tegen discriminatie, geweld en haatspraak ten aanzien van LGBTI-personen. De Raad en de Europese Raad moeten zich nog over dit actieplan buigen, maar ik ben alvast zeer tevreden met deze aandacht.

3. Zoals hierboven aangegeven, bestaat er samenwerking op internationaal en Europees niveau. De meerwaarde van deze aanpak heb ik toegelicht in de Commissie op 12 mei 2020, naar aanleiding van uw vraag om uitleg over de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie.

Zowel het HRP als UNAIDS hebben een aantoonbare impact op de bevordering van LGBTQI+-rechten. Vlaanderen speelt een actieve rol in deze organisaties. Tijdens de besprekingen voorafgaand aan de ondertekening van de nieuwe partnerschaps-overeenkomst met UNAIDS heb ik specifieke aandacht gevraagd voor de bescherming van de rechten van de LGBTQI+ gemeenschappen.

De vice-uitvoerend directeur van UNAIDS, mevrouw Gunilla Carlsson, heeft me toen verzekerd van het sterke persoonlijk engagement van de nieuwe uitvoerend directeur van UNAIDS, mevrouw Winnie Byanyima, op dit thema. Onze strategie blijft om te werken via deze organisaties.

4. Voor de Vlaamse aanpak in verband met de bevordering van LGBTQI+-rechten verwijs ik naar mijn antwoord op vragen twee en drie. Er zijn geen bijkomende initiatieven voorzien.